

ACHTERUIT • KIJK • VOORUIT

# Gezinsvolgenieten

## Het gezin SERVOTTE beleefde in abdij van Orval een vakantie vol geloof en plezier

**Eveline COPPIN**

Slechts drie weken vakantie hebben apotheker Peter Servotte (43) en architecte Iris Pauwels (39) dit jaar. Toch 'offerden' ze daarvan met plezier één weekje op aan Gezinsvolgeloven. Al voor het derde jaar op rij gingen ze samen met hun kinderen Jef (9), Ciska (7) en Judith (6) naar de abdij van Orval. Een terug- en vooruitblik.

**–Hoe leerden jullie Gezinsvolgeloven kennen?**

**Iris**•Via mijn oom, Jaak Pauwels, die priester is. We nodigden hem enkele keren bij ons thuis uit, omdat we nood hadden aan geloofsverdieping. Hij dacht dat zo'n gelovige gezinsvakantie wel iets voor ons zou zijn.

**Peter**•Toen we de dertig gepasseerd waren, kwamen we niet meer in aanmerking voor activiteiten van de jongerenpastoraal. Nochtans hebben we elkaar leren kennen tijdens een bijeenkomst van Jokri, de beweging voor Jonge KRistenen. We vonden niet echt een alternatief en dat vonden we jammer.

**–Is geloofsverdieping nog altijd de reden waarom jullie naar Orval trekken?**

**Iris**•Zeker. We hebben elk jaar een bezinning nodig om ons geloof te voeden. De parochie is meer een plaats om je geloof te beleven, minder om het te verdiepen. Hier in Temse zijn ook geen gezinsgroepen, dus daar konden we ook al niet terecht. Kerk-zijn in Orval is bovendien helemaal anders. Daarnaast is het niet alleen voor ons, maar ook voor onze kinderen, belangrijk te weten dat er nog jonge gezinnen met geloof bezig zijn. In Orval vroegen onze kinderen zelfs wanneer ze nog eens naar de kerk mochten. Dat vragen ze thuis niet. (lacht)

**Peter**•Dat doet me denken aan een verhaal dat de abt vertelde: een jongen van de gezinsvakantie wou nooit mee naar de viering op zijn parochie, maar kwam wel graag naar die van de



Papa Peter Servotte (links) met Judith op zijn schoot. Zoon Jef zit in het midden en mama Iris houdt Ciska vast. © Eveline Coppin

paters. Toen de abt hem naar de reden vroeg, zei hij: „Hier geloven ze tenminste wat ze zeggen.” Misschien daarom ook dat de kinderen ons graag vergezellen tijdens de gebedsdiensten.

### We kwamen er echt gelijkgezinden tegen

De plaats leent zich daarenboven echt om te bidden. Wie wou, kon meedoen met de gebedsdiensten van de paters. Het besef dat in elk klooster op diezelfde momenten gebeden wordt, schept een grote verbondenheid. Aangezien de kinderen meer dan de helft van de tijd opgevangen

werden, konden de volwassenen zich toeleggen op vorming of gebed. Let wel, niets was verplicht. Ook de meer ontspannende namiddagactiviteiten niet, zoals wandelen, zingen of een familie-spel.

**–Wat zal jullie en de kinderen vooral bijblijven?**

**Iris**•Bij de kinderen is vooral het ludieke toneeltje van 's morgens blijven hangen. Dat ging over de verhalen die Petrus vertelde aan Marcus, rond wiens evangelie de vakantie draaide. Verder herinneren ze zich dat ze veel gespeeld, geknutseld en gezongen hebben. En dat ze tussen de paters mochten staan wanneer die het *Salve Regina* zongen.

Ikzelf zal vooral onthouden dat we echt wel mogen vertrouwen op God. Dat is trouwens de boodschap die in de wonderverhalen van Marcus zit. Ik hoop dat ik daar door te bidden, beter in zal slagen. Daarnaast heb ik een andere kijk op Maria gekregen. Wij aanbidden niet haar, maar door haar de menswording van God. Ten slotte is het contact met de andere ouders erg fijn. Er was meteen een vertrouwelijke, open sfeer waar eveneens ruimte was om over geloof of gelovig opvoeden te praten. We kwamen er echt gelijkgezinden tegen.

**Peter**•Ik heb vooral onthouden dat de abt één dag per week voor zichzelf vrijhoudt. We hadden al gedacht om één avond per week te

wijden aan studie of gebed, maar hadden dat nooit gedaan, omdat we dat te egoïstisch vonden. Volgens de abt is het echter essentieel om tijd vrij te maken voor jezelf, omdat je het anders moeilijker volhoudt.

**Iris**•Vandaar dat we nu woensdagavond voor onszelf reserveren. De lectuur hebben we al. Gelieve de familie Servotte dan dus niet te storen. (lacht)

**–Zijn er nog 'Orval-effecten'?**

**Iris**•We hebben ons voorgenomen de gebedsmomenten met de kinderen weer meer aandacht te geven. Zo wil ik hen voor het slapengaan meer uit de Bijbel voorlezen. Daarnaast hebben we de dobbelsteen met tafelgebedjes weer vanonder het stof gehaald. Bovendien kunnen we die gebeden ook aanvullen met liedjes die we leerden in Orval.

**Peter**•Na onze eerste deelname volgde ik de School voor Geloofsverdieping, een tweejarige basis cursus over het geloof die het CCV in het bisdom Gent aanbiedt. Heel interessant.

**–Orval staat al met stip aangeduid in jullie agenda voor volgend jaar?**

**Peter**•We willen graag mee, maar twijfelen, omdat de vakantie altijd volzet is en we niet de plaats willen innemen van een gezin dat misschien nog nooit de kans kreeg mee te gaan.

**Iris**•Aan de andere kant: nu kunnen we nog mee. Als de kinderen ouder zijn dan twaalf moeten we sowieso iets anders zoeken. Als we niet zouden deelnemen, zoeken we zeker een andere gelovige gezinsvakantie. Alleen kennen we Orval nu goed en valt het ontzettend in de smaak, zowel bij ons als bij de kinderen.

Lijkt het u wel wat om met uw gezin volgende zomer mee te gaan op gelovige gezinsvakantie? Dat mag ook als u als koppel aan kinderen denkt of als u alleenstaand bent met kinderen. Contacteer gerust Dieter Van Belle: dieter.van.belle@ccv.be of 09 235 78 56 voor meer informatie.

## 20.000 euro tegen de honger

### Het bisdom Gent schonk uit haar noodfonds 20.000 euro om de hongerslachtoffers in de Hoorn van Afrika te helpen

Volgens Caritas International hebben meer dan tien miljoen mensen in Ethiopië, Somalië en Kenia honger. Het bisdom Gent maakte daarom 20.000 euro vrij uit haar noodfonds voor de vluchtelingen in die Hoorn van Afrika. De huidige crisis is het gevolg van droogte, stijgende voedselprijzen en conflicten. Het bisdom Gent gaf het bedrag aan Caritas International België, een organisatie die deel uitmaakt van het internationale Caritasnetwerk.

Caritas International België steunt de lokale bevolking in

Ethiopië en helpt vluchtelingen in Kenia. In Noord- en Zuid-Ethiopië worden samen 27.000 families gesteund door voedselzekerheidsprogramma's. Om de huidige acute tekorten op te vangen starten ze daarnaast met een supplementair voedselprogramma in Oost-Tigray voor negenhonderd ondervoede kinderen jonger dan vijf jaar en 450 zwangere vrouwen en moeders die borstvoeding geven. Ze verschaffen bovendien drinkwater aan vierduizend mensen via tien waterpunten.

Het noodfonds bestaat in het bisdom Gent tien jaar en is bedoeld om bij rampen of noodsituaties namens de christelijke geloofsgemeenschap van het bisdom Gent snel een bedrag over te maken aan de slachtoffers. Het noodfonds wordt gespijsd door een jaarlijkse omhaling en door giften van individuen en congregaties.

U kunt het noodfonds steunen door een bijdrage te storten op 390-0963748-11 met vermelding van 'Noodfonds Gent'.



De armomtrek van dit Noord-Keniaanse jongetje bedraagt elf centimeter en dat duidt op ernstige ondervoeding. © Eoghan Rice / Trocaire